

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2022 roku, znak: (...) -2002, o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego B. C. na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 825,93 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 67,65%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 67,65% przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ($67,65\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 825,93 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy również przyjął 12 lat 11 miesięcy i 27 dni, tj. 155 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 2 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 2 lata, 0 miesięcy i 8 dni, jako okresy nieskładkowe, które łącznie wyniosły 2 lata, 3 miesiące i 10 dni tj. 27 miesięcy.

Decyzja przewidywała, iż współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 57,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

W decyzji sprecyzowano, iż kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 68.809,07 zł i podlega waloryzacji według zasad określonych w art. 173 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W decyzji podano, iż do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od dnia 16 lipca 1984 roku do dnia 23 lipca 1984 roku, od dnia 20 sierpnia 1985 roku do dnia 30 sierpnia 1985 roku, od dnia 28 sierpnia 1987 roku do dnia 4 września 1987 roku oraz od dnia 22 sierpnia 1988 roku do dnia 24 sierpnia 1988 roku, gdyż w tych okresach B. C. przebywała na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 14 października 2022 roku – k. 23-24 załączonych akt rentowych/

W dniu 14 listopada 2022 roku odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni B. C., podnosząc, że wadliwie został wyliczony wskaźnik za 1992 rok, ponieważ przepracowała w tym roku 2 miesiące, a nie trzy.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 2 grudnia 2022 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy wskazywał ponadto, iż w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 14 kwietnia 2002 roku wystawionym przez pracodawcę Zespół (...) podano, iż wnioskodawczyni jest zatrudniona od dnia 1 września 1983 roku do nadal, a w 1992 roku korzystała z urlopu wychowawczego do dnia 30 października 1992 roku. Według Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, okres od dnia 31 października 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku został uwzględniony, jako okres składkowy, a przy wyliczaniu kapitału początkowego przyjęto 3 miesiące pozostawania w ubezpieczeniu społecznym tj. od października 1992 roku do grudnia 1992 roku.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6-6v/

Na rozprawie w dniu 17 marca 2023 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie, z kolei pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/oświadczenie wnioskodawczyni, oświadczenie pełnomocnika organu rentowego – e – protokół z dnia 17 marca 2023 roku – 00:05:15 i dalej/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. C. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne/

Wnioskodawczyni B. C. była zatrudniona w Miejskim Centrum Medycznym (...) w Ł. od dnia 1 września 1983 roku. W okresie zatrudnienia skarżąca przebywała na urlopie wychowawczym od dnia 24 października 1990 roku do dnia 30 października 1992 roku. Odwołująca przystąpiła do pracy w poniedziałek 2 listopada 1992 roku.

Wnioskodawczyni B. C. nie otrzymała wynagrodzenia za październik 1992 roku.

/zeznania wnioskodawczyni B. C. – e – protokół z dnia 17 marca 2023 roku – 00:04:16 i dalej w związku z e – protokołem z dnia 10 lutego 2023 roku – 00:00:55 i dalej, nadto: informacja Miejskiego Centrum Medycznego (...) w Ł. z dnia 2 lutego 2023 roku – k. 24, dokumentacja znajdująca się w załączonym oryginale akt osobowych wnioskodawczyni B. C./

Okres od dnia 31 października 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku został uwzględniony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jako okres składkowy.

/wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego – k. 9-11 załączonych akt rentowych/

Według karty wynagrodzeń za 1992 rok, wynagrodzenie B. C. wyniosło:

- w listopadzie 1992 roku – 1.962.000,00 zł;

- w grudniu 1992 roku – 2.308.000,00 zł;

- „trzynastka” za 1992 roku – 362.900,00 zł.

/karta wynagrodzeń załączona do akt sprawy wraz z oryginałem akt osobowych wnioskodawczyni B. C./

W zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 14 kwietnia 2002 roku wystawionym przez zakład pracy Zespół (...) wskazano, iż wnioskodawczyni B. C. przebywała na urlopie wychowawczym od dnia 1 stycznia 1992 roku do dnia 30 października 2002 roku. Nadto, w zaświadczeniu zawarto informację, iż łączna kwota przychodu skarżącej w 1992 roku wyniosła 4.632.900,00 zł.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 – k. 5-5v załączonych akt rentowych/

W dniu 10 czerwca 2002 roku B. C. złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek – k. -1v załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2002 roku, znak: (...) -2002, o ustaleniu kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego B. C. na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 765,13 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 62,67%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 62,67% przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ($62,67\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 765,13 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy również przyjął 12 lat 11 miesięcy i 27 dni, tj. 155 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 3 miesiące tj. 27 miesięcy okresów nieskładkowych.

Decyzja przewidywała, iż współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 56,69%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

W decyzji sprecyzowano, iż kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 64.094,03 zł i podlega waloryzacji według zasad określonych w art. 173 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W decyzji podano, iż do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od dnia 16 lipca 1984 roku do dnia 23 lipca 1984 roku, od dnia 20 sierpnia 1985 roku do dnia 30 sierpnia 1985 roku, od dnia 28 sierpnia 1987 roku do dnia 4 września 1987 roku oraz od dnia 22 sierpnia 1988 roku do dnia 24 sierpnia 1988 roku, gdyż w tych okresach B. C. przebywała na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 22 sierpnia 2002 roku o ustaleniu kapitału początkowego – k. 16-17 załączonych akt rentowych/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto :

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (w zł)	kwotę rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy (w zł)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (w %)
1	2	3	4	5 (3:4)
1	1988	363.826,00	637.080,00	57,11
2	1989	2.244.910,00	2.481.096,00	90,48
3	1990	6.371.073,00	12.355.644,00	51,56
4	1992	4.632.900,00	35.220.000,00	13,15
5	1993	32.876.800,00	47.940.000,00	68,58

6	1994	43.740.400,00	63.936.000,00	68,41
7	1995	5.876,46	8.431,44	69,70
8	1996	7.363,34	10.476,00	70,29
9	1997	8.884,09	12.743,16	69,72
10	1998	10.066,48	14.873,88	67,68

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 62,67% i był średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat kalendarzowych.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 19 załączonych akt rentowych/

W dniu 27 września 2022 roku B. C. złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek w sprawie kapitału początkowego – k. 20-22v załączonych akt rentowych/

W konsekwencji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 14 października 2022 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto :

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (w zł)	kwotę rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy (w zł)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (w %)
1	2	3	4	5 (3:4)
1	1988	363.826,00	637.080,00	57,11
2	1989	2.244.910,00	2.481.096,00	90,48
3	1990	6.371.073,00	12.355.644,00	61,88
4	1992	4.632.900,00	35.220.000,00	52,62
5	1993	32.876.800,00	47.940.000,00	68,58
6	1994	43.740.400,00	63.936.000,00	68,41
7	1995	5.876,46	8.431,44	69,70

8	1996	7.363,34	10.476,00	70,29
9	1997	8.884,09	12.743,16	69,72
10	1998	10.066,48	14.873,88	67,68

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 67,65% i był średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat kalendarzowych.

/decyzja z dnia 14 października 2022 roku – k. 23-24 załączonych akt rentowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 25 załączonych akt rentowych/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Łodzi ustali na podstawie powołanych dowodów, na które składała się dokumentacja załączona do akt przedmiotowego postępowania (w tym akta osobowe wnioskodawczyni B. C. wraz z kartą wynagrodzeń) oraz znajdująca się w aktach organu rentowego, a nadto uzupełniająco zeznania odwołującej B. C..

Stan faktyczny, co do zasady, był niesporny między stronami. Wynik sprawy zależał zaś przede wszystkim od oceny kwestii prawnych i sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy w stosunku do skarżącej Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo zastosował treść art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w konsekwencji przy wyliczaniu kapitału początkowego przyjął 3 miesiące pozostawania B. C. w ubezpieczeniu społecznym w 1992 roku tj. od października 1992 roku do grudnia 1992 roku.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. , poz. 504 ze zm., dalej: ustawa emerytalna/, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2 ww. ustawy).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3 ww. ustawy).

W art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej wskazano, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Stosownie do art. 174 ust. 3 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Jak normuje natomiast art. 174 ust. 3b ustawy, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Dla obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego dla ubezpiezonego, który pozostawał w ubezpieczeniu społecznym jedynie przez część miesiący danego roku kalendarzowego, w myśl art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Kluczowe dla tego obliczenia jest zatem pozostawanie w ubezpieczeniu, a nie uzyskiwanie z danego zatrudnienia dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Zatem do wskazanego obliczenia uwzględnia się również zatrudnienie, z którym nie wiąże się dochód /wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 listopada 2021 roku, III AUa 39/21, LEX nr 3305756/.

Dla potrzeby ustalania kapitału początkowego, art. 174 ust. 3b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obejmuje miesiące nie w rozumieniu wyłącznie pełnych miesięcy, w których ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu, ale w rozumieniu miesięcy, w czasie których występowało ubezpieczenie społeczne /wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 lipca 2015 roku, III AUa 867/14, Opublikowano: LEX nr 1797190/.

Na podstawie art. 174 ust. 7 ustawy emerytalnej, do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią art. 174 ust. 8 ustawy emerytalnej, przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpiezonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei, w myśl art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych,

wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Natomiast, stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W przedmiotowym postępowaniu ubezpieczona domagała się, by przy ustalaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego zaokrąglić okres przepracowany przez nią w 1992 roku do 2 dwóch miesięcy oraz do obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy przyjmując dwukrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy (za listopad 1992 roku oraz grudzień 1992 roku). Zamiarem B. C. było więc przyjęcie w procesie określania stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za 1992 rok pełnych miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, zaproponowany przez ubezpieczoną sposób wyliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za 1992 roku nie znajduje uzasadnienia i nie jest możliwy do przyjęcia.

W myśl art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej, który w tym brzmieniu wszedł w życie od dnia 23 września 2011 roku ze zmianą od dnia 1 października 2013 roku, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Intencją autorów projektu nowelizacji, jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, było wprowadzenie korzystniejszych zasad ustalania kapitału początkowego w przypadku kobiet, które przed dniem 1 stycznia 1999 roku korzystały z urlopu wychowawczego i w związku z tym przepracowały tylko część roku kalendarzowego. Dlatego też, zaproponowano wprowadzenie przepisu, który w sytuacji, gdy we wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego okresie znajduje się rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym i dlatego pozostawał w ubezpieczeniu jedynie przez część miesięcy tego roku, to do obliczenia stosunku wynagrodzenia uzyskanego w tym roku do przeciętnego wynagrodzenia, miał zezwalać na przyjmowanie kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia odpowiedniej do liczby miesięcy lub dni, w których zainteresowany pozostawał w ubezpieczeniu, a nie z całego roku.

Intencja ta nie znalazła w całości odzwierciedlenia w treści normy prawnej, która wprowadzona została na mocy nowelizacji. Regulacja z art. 173 ust. 3b ustawy nie zawęży w taki sposób okresów, z których przyjmuje się kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia używając zwrotu "sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu".

Wskazać należy, że ustawodawca, w sytuacji, gdy chce się odnieść w ustawie emerytalnej do faktycznego okresu podlegania ubezpieczeniu, wyraźnie to precyzuje tak jak uczynił to w przepisie art. 17 ust. 1 ustawy, który stanowi, że jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. Skoro zatem ustawodawca nie zastosował tak precyzyjnej redakcji przepisu z art. 174 ust. 3b ustawy należy uznać, że pojęcie "liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu" ma szerszy zakres i obejmuje miesiące, w których ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu nie w rozumieniu pełnych miesięcy lecz miesięcy, czasie których występowało ubezpieczenie społeczne.

Taki sposób obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok 1992 zastosował organ rentowy w decyzji z dnia 14 października 2022 roku.

W realiach niniejszej sprawy, do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia tj. od 1988 roku do 1990 roku oraz od 1992 roku do 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 67,75%.

W toku przedmiotowego postępowania Sąd ustalił, iż wnioskodawczyni B. C. korzystała z urlopu wychowawczego od dnia 24 października 1990 roku do dnia 30 października 1992 roku. Okres od dnia 31 października 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku został przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględniony, jako okres składkowy. Biorąc zatem pod uwagę przywołane wyżej orzecznictwo odnoszące się do interpretacji art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, trzeba jednoznacznie stwierdzić, iż przy wyliczaniu kapitału początkowego należało przyjąć 3 miesiące pozostawania skarżącej w ubezpieczeniu społecznym tj. od października 1992 roku do grudnia 1992 roku. W ocenie tut. Sądu, organ rentowy słusznie ocenił, iż ww. przepis obejmuje miesiące nie w rozumieniu wyłącznie pełnych miesięcy, w których ubezpieczona pozostawała w ubezpieczeniu, ale w rozumieniu miesięcy, w czasie których występowało ubezpieczenie społeczne. W rozpoznawanej sprawie, B. C. objęta była ubezpieczeniem także w październiku 1992 roku, dlatego w zgodzie z art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, trzeba uznać, iż jest to miesiąc, w czasie którego istniało ubezpieczenie społeczne. Z punktu widzenia cytowanego przepisu, bez znaczenia okazuje się fakt podlegania temu ubezpieczeniu tylko przez jeden dzień (31 października 1992 roku), albowiem przepis ten stanowi wprost o miesiącach.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie okoliczności niniejszej sprawy oraz poczynione rozważania prawne, Sąd nie znalazł przesłanek do ponownego przeliczenia kapitału początkowego skarżącej uznając, iż wartość kapitału dotychczasowo wyliczonego przez organ rentowy na mocy decyzji z dnia 14 października 2022 roku nie budzi zastrzeżeń w zakresie zgodności z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mającym zastosowanie do sytuacji odwołującej.

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, jako bezzasadne orzekając, jak sentencji wyroku.